

בְּדָלְכִי אַבְלָתְלִינָה

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עשות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בនשיאות מרכז הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרואה 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגילון מופץ בכל בתיה הנקראת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החיבור

הרוב אליהו נהרי שליט"א מנהל התית

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה (בריתם כא. יח) מובה במנחת יהודה' למהדר' גיזפאן זצ"ל על פסוק זה בזה"ל: ואמרו רבותינו זכרתם לברכה, כי דין זה של בן סורר ומורה לא ארער מעולם. והוא שתמץא בפרק בן סורר ומורה, תניא בן סורר ומורה ועיר הנדחת לא היו ולא עתידין להיות. ולמה נכתבו דין דרוש וקבל שכבר. ואם כן יש לשאול מפני מה הוצאה תורה להודיע ולכתוב מה שלא היה ומה עניינו נהוג בדרך העולם.

אבל זה היה ממחמת התורה, למד דעת את העם בגודל חיב אהבת השם יתברך, שהרי אין לך אהבה חזקה בעולם כאחת האב והאם לבן, וכיון שהבן עבר על מצות השם יתברך וזה דרכו בסל לו, חייבים הם שתגבר אהבת השם יתברך על אהבת הבן, עד שיצטרכו להביא אותו הם בעצםם דין לסקילה.

וכבר בא זה העניין בחיבור גודל אהבת השם יתברך מפורש בתורה בענין העקידה, כי אברהם עם היות אהבותו של יצחק עוז וחזקה, שבא אליו אחר הזקנה והיאוש, אף על פי כי בנסיבותם להקריבו עוללה, טرح בדבר מיד, והగבר אהבת השם יתברך על אהבותו של יצחק, ועל שלמות המעללה הזאת, קראו אברהם אוחבי. ואו נתפרנסם לכל העולם גודל חיב אהבה לשם יתברך, שהיא רואיה להעיר כל מיני אהבה. ומה אמרו דרוש וקבל שכבר. כך שמעתי מפי הרב ר"ש. ומה שנמצא שם אמר רבינו יוחנן אני ישתי על קבריו של בן סורר ומורה ועל תללה של עיר הנדחת, אפשר לומר דפליג אברייתא, או שהוא הא דרבינו יוחנן לא היה

בן סורר ומורה גמור בדיון תורה שנגמר לסקילה. (רבינו בחיי).

תניא בן סורר ומורה ועיר הנדחת לא היו ולא עתידין להיות. ולמה נכתבו, דרוש וקבל שכבר. ובספר כל' יקר כתוב לשון זה, ואחריו כתוב, ומכל מקום חל עלייט חותבת ביור זה, למה כתבה תורה דבר שאין בנמצא כלל. גם יש להתבונן بما שנאמר כאן

וכל העם ישמעו ויראו, יותר מבשאר מצות פרטיות. ועוד למה לא נאמר כאן ולא יוזון עוד כמו שנאמר בפרשנות שופטים.

ואולי טumo של דבר, לפי שבן סורר ומורה לא היה ולא היה, ולא נכתבה הפרשה כי אם לכדי שישמעו הבנים ויראו ולא יעשו דבר הזה. ומה שאמר וככל ישראל ישמעו, הינו שישמעו פרשה זו ומשפט הכתוב בה, ויראו הבנים מלמורות עני כבודם של אב ואם. ולכך לא נאמר ולא יוזון עוד, כי לשון עוד מורה על דבר הנעשה כבר שלא היה נעשה עוד, וזה אינו, שהרי בן סורר

ומורה לא היה דברים מעולם, ולא נכתבה פרשה זו כי אם להפיל אותה ופחד על הבנים.

אך קשה לי וככל ישראל ישמעו, וכל הבנים היה לו לומר, כי אין צורך לפחד זה כי אם לבנים. ובספר הזוהר דרש פרשה זו על כל ישראל. ואני אומר שאין צורך בזה, כי גם מפשוטה של פרשה יש מוסר נפלא לכל ישראל שנקרו לבנים לאל חי, ויש לחוש שיסמכו על זה ויאמרו מאחר שאנו בניו, אם כן ודאי אם היו לבנים סורדים, לא יבית און בעקב וירחם עליהם ברחם אב על בניים, ויוטר להם בדרך האב לבני. וכן אמר משה במדבר מומם, רצה לומר מה שקראים בניו, זה מומם, כי סמכו על זה ועשו חבילות עבירות ובטעו שלא ימסרו ביד מחת הדין. על כן כתבה תורה שהדין דין אמרת, שאפיקו האב חייב להביא את בנו לבית דין ולמסרו לימותה, ועל ידי זה ישמעו פרשה זו כל ישראל ויראו את ה', ולא יסמכו על מה שקראים בניים, כי גם בבית דין של מטה חייב האב למסור בנו לבית דין, וכן הדין גם בבית דין של מעלה. עד כאן לשונו זכרונו לברכה. (רבי משה אלשיך). עכ"ל.

ודבריו חז"ל אינם צריכים חיזוק. אלא שיש המשגים בחיהם ואין נתונים לב שבבitem מהתפתחים דברים שוחומים לבן סורר ומורה אינם שומע בקהל אביו ובקהל amo. ר"ל אם נשאל את ההורם האם הבן שומע בקהלם, הם ישיבו תמיד הוא שומע, אך אם נבדוק ונחקור אחריהם יתברר, שהם מפחדים לומר לו דברים שיגרמו לו שהוא לא ישמע לדבריהם, ולכן המשך בעמוד השלישי:

הלווי! כמו שעה בשעה, תתקיים אמרית אשמורות נרב עם עם תלמידי חתית ואלהיהם, ונראשם

עם ממון נשיין המסדרות פסק עדת תימן הגאון הגדול רבי יצחק רצאי שליט"א, פרטם בקרוב...

מחידושי רבותינו

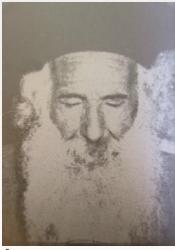
כ"י חצא למלחמה (דברים כא, ז)

זה שאמר הכתוב, הט אונך ושם לעדי
חכמים ולברך תשית לדעתו, שלמה המלך עלי

פתרונות' לפרשת שופטין'
אחדה חייה! תמים' (דברים יח, ג)
כתב בקץ המזבח תי"ז רבת, ואינו כן
בספרי תימן כיעין בחלק הדקדוק שם.
הזכונה בהגראלה: מי שהכל שלו!
מי בתמונה: הרב יוסף גmil.

השלום אמר הפסוק זהה בנגד כל אומר דברי חכמה לסעדו, שלא יאמר הרואה דברי
חידוש בטל מדברי תורה. שלא אמרו מי שאמרו אלא על מנת לבטל דברי תורה וחכמה,
ואין הדבר כן. לפי שהتورה יוצאה ממנה כמה טעמים שנאמר וכפתייש יפוץ סלא, מה הפטיש הזה יוצאה
לכמה ניצוצות. כך דברי תורה יוצאה לכמה טעמים, לפי שהتورה נדרשת מל"ב מרות, אם כן הוא עלייך
לקבל דברי חכמה ותודוך אותן במאוני הדעת, ותניח כל דבר במקום הרاوي לו. הפטש לפיה מה שהוא,
והדרש לפיה מה שהוא, והסוד לפיה מה שהוא. ועל قولן אמר הט אונך ושם דברי חכמים ולברך תשית
לדעתו, אם תרצה ולברך תשית לדעתו ללא טרחה עלייך, אני יכול לומר לך קבלו דעתו. ועכשו כבר נאמר
בפרשה זו את מה שכבר ידוע לנו כל בעין אשת יפת תאර ודרינה שמוטל עליו לעשות מה שנאמר
למשה בסיני, אלא הזכרתי להוציאו בה סוד יפה כאשר תראה.

מי בתמונה?

בן הפוטרים נכהה יוגאל פרט

כ"י יצא למלחמה, הפרשה זו את אמרת דרשני. מפני מה הקילה לנו התורה כל כך באשת יפת תואר, והלא כמו גדרה או טן
מן הערים, לא הגיחה מקום לעיר הרע להתגרות בנו, וכאנ התירה התורה קצת ופרעה קוראת לנו, לפי שהתרה בה בעילה
ראשונה אפילו בנדרה, וסוף אמרה והיתה לך לאשה. מקום תימה עצום. והלא עוזרא הפריש מישראל נשים נכריות עמוניות
צדוניות מואבות, והיה ראוי לו להשאיר אותן בדין אשת יפת תואר. ולא עוד אלא ובניהם עמהם. ואם תאמר לפיה שעדיין הי
בגיותן, מכל מקום למה הקילה תורה באשת יפת תואר ודי הוא בכיה א' בCOND היציר, ולמה חזורה ואמרה והיתה לך לאשה ולא
חששה לסמוכים, לבן סורר ומורה להבדיל אותנו מכל וכל כי טוב לנו שלא לרדו אחר תאונות יציר הרע המיס(ח)ת את האדם
בעין שנאמר צופה רשות לזריק וUMBASK לחמיתו.

ונראה לי לחקור היבט אחר כוונת הפרשה זו את כפי השגת היד ולהוציאיה מפשטה למען תהה תועלתה מרובה אצל המעינים
האוובים להבין משל עצמו ומליצה דברי חכמים וחידותם לפי שהتورה משיבת נפש וכל דבר בדבר על אופניו ומעתה שם אונך
כAPERCSHT ולבך תשית לדעתו ועיין בווחר פרשת וישמע דף פ"ז, כי יצא למלח עלייך אויביך, כי יצא לאויר העולם, למלחמה
על החושיםיהם שהם אויבים לשכל כי אין אלא לתקון הגוף על הרוב, חוש המשמע, חוש הראות, חוש הריח, חושطعم, וחוש
המישוש, ורוב העבירות באמצעות אלו ואין להאריך במקשות הרעות כי ידועים הם למבין נמצאו אויבים לאדם מצד שכלו,
נדריך מלחמה לכבות אוטם שהם כלי יציר הרע ואמרו רוז'ל עינא וליבא תרי סדרורי דחטאנה נינהו, וננתנו ה', אלא אם כבשת
אל כוחות התאותה תוכה לעולם הבא ובן הוא אומר עליית למרום שבית שבי כל תרי"ג מצות וראית בשיבת אשת יפת תואר
וז הנשי הטהורה ובאמת היא יפת תואר בערך אל הנפש הבהמית וידוע שאין אדם מכיר בסגולתה אלא אחר ארבע עשרה שנה
לכך נאמר והבאת אל תוך ביתיך זה הגוף הנגוף תהה מהניגנת לדרך טובה והודיעו הכתוב למפרע כי אינה אהבתה וזה המקומ
למשכן לה אם לא בגזירת מלך שתרד ממוקם קדושה למקום טופת ולבולדים לכך נאמר וגילה את ראה לשון אבל כולם על
שידרה ממוקם קדושה למקום טומאה מכאן אתה למד שאמרו חכמיינו זכרונם לברכה בשעת מיתתו של אדם נפשו מתאבלת
עליו בעין שנאמר ונפשו עליו תאבל ומה אם כשפורת ממוקם טומאה למקומ טהרה מתאבלת כל שכן וככל וחומר אם ירדה
למקום טופת ממוקם שחוצה לכך נאמר והסירה את שמלה שביה מעלה כמו דאית אמר ופשט את בגדיו ולבש בגדים
אחרים, ובכתה את אביה דא קודשא בריך הוא ואת אמה דא נססת ישראל. ירח ימים ולבסוף משתקעת במקום שנגור עלייה
ליישב שם וזה רמו דעה שאין הנוצר ממן האדם מתחיכין בערכו ובפדייה ובאבל אלא לאחר שלשים יום ריצה לומר שכבר
נפשו שקטה ונכחשה מקומה הראשון לכך נאמר ירח ימים, ולאחר כך תבוא אליה ובעלתה כמו דאית אמר אם בעלי עמו, כי
בועלך עושך, להורות על מה שאמר והישוב בעיר שלושים יום הרי הוא כאנשי העיר, והיתה לך לאשה כל ימים שפסקו לה האת
מספר ימי אמלא, ובמלאת ספקו יציר לו לך אמר והיה אם לא חפצת בה זה יום המיטה ושלחת אותה לא נאמר אלא
ושילחתה לנפשה דока, ומכוור לא תמכרנה בכיסך כייסוף דעלמא התאות הגוף נכסף נכספה, כל ימי
היויתה עמק לא תתערם בה בעבירות לחיבת ואוי לרשע ואוי לשכנו תחת אשר עניתה במה שנטחרתת הגוף וקורותיו דיליה
אלא השטול להזכיר לבעליה כמו שניתנה לך ויתקיים בה מאמר אבגיל והיתה נשא אונני צורה בצדוק החיים אני ה אלדייך
והשם ית' ברחמי יgin בעדינו אל הדרך הישרה כמו שאמר מה' מצעד' גבר כוננו ודרכו יחפץ.

אומר הכותב אלIASMINI המעיין במא שדרשתי פרשה זו והוציאתי אותה כפישטה אלא יל' ועיין בספר הזוהר פרשת ויקהל דף
ק"ט בנבאות יונה בן אמיתי ואיך הסכימו לדברים אחרים וכמה מקומות לרבותינו זכרונם לברכה כיוצא בדבר ודי בזה ועוד
דוגמא להה בספר העמידה ובווחר פרשת מרגלים ופרשת משפטים דף צ"ז עד כאן נראה לי וזה ירונו דרך האמת כיב"ה יעה"א
אמנו נצח סלה.

(צ"ה לדוד' למהדר' צ'אהרי צ'ץ')

לרפואת
שידקה בת נח לוי
בשכחע"

לוש"ק
תומר ישראלי בן יעקב
וואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דניין
בשכחע"

מִהְלִיכֹת אֲבוֹתֵינוּ

ההכנות לימי הדין

כתב התניר הרב יעקב ספר ב'זהדרי תימן' דף ק"ט בזה"ל:

שבשת ק' מברכים ר'ח אלול המנהג פה עניא אשר הרב וב"ד משבבים על כל הבתי כניסה בבורק עת התפלה ובידם אגרת תוכחת מוסר ואזהרות והתעוררות לימים הנוראים האלה וקוראים בו בכל הבית כניסה לעזרה העם לתשובה (וכן בשבת הגדול להורותם ולהזהירם על דיני חמץ ומצה) גם אני סבבתי עליהם (כפי יקר בעני המנהג היקר הזה) ולא יכול בבורק לסבב על כל העשרים בתי כניסה גם כי יאריכו בתפלת השבת מאו טרם עלות השחר עד שליש היום וגמרנו במנחה. לעת תפלה נוספת הגענו לביהכ"נ של הרב המקובל מארי יהיא כהן ני. שם בקשוני להתפלל להם נוספת כי הייתי נכוון לנסוע מזוה אחר השבת. גם אני בשברון לבי כי הגעת בי חזרות הש"ץ להבקשה: "יהי רצון שתعلנו בשמה לארצנו ותטענו בגבולינו" נפתחו קירות לבבי ולא יכולתי להתפרק מבמי ואקרה בכל חי עד נסתם מוציא שפטני. וכל העדה הק' בהמית ענות רוחם ושברון לבם הורידו כנחל דמעה והיה לנו השבת ליום הכפרים. עכ"ל. והלוואי ונואה לקיים בנו ייחד ימינו בקדם, אכ"ר.

מעיקרא אינם מבקשים ממנו או מורים לו דברים שאין לרוחו, ונמצא שבאמת בכך "איןנו שומע" והם כפופים לדעתו ורצוינו ותאותיו. ולעצירינו דבר זה מצוי מאד בדורינו ולכן רואים הרבה נעירים ונערות שכשיין קטנים היה נראה שהם מוחנים ושותעים להורייהם, ופתאום לכשגדילו פרושים כלפים לכיוונים אחרים שונים ומשונים, ועי' החכם עניי בראשו לדבר דבר מראשתו, ובודוק ויישם דרכיו שאינו ממש מוקש לזרע אחריו, ואם מרגיש בעצמו שחווש מלדיו, כבר נאמר "זותשעה ברוב ייעץ", ופשט שירבה בתפילה ויהי ה' עמו.

לרופא

יקוטיאל בן דוד ריבי
בשכחע"

בדרכיהם אתה לך....

ספר תורה המקודש והמוני

ספר תורה נוסף הידוע בקדושתו בעיר עדן, נקרא אלףיח. בדרך כלל היו באים אנשים לבית הכנסת, מוציאים את הספר על התיבה, נותנים כמה מזמורים ותחינות וכו' ואחר כך כל אחד מבקש על צרכיו וענינו.

יום אחד הגיעו קבוצה וביניהםasha אחת. כאשרתה את הגבאי האחראיל הספר והנה הוא נראה לבוש פשוט מאד ללא כל גוונים חיצוניים. והוא מרוב גאותה ולולה בו והrique עליו! חרה לו לייחידי על בזון זה שביתה אותו אך שתק. כשהוזיאו את הספר לתיבה התפלל מקרים רבים לו יא פרחי היא דפלתני (היא ירקה עלי בלהק) יא פרחן' יא פרחן' בנותיהם שאר האנשים גם כן התפללו כל אחד על בעשו ומעוקתו, בהרגלים.

בשיטמו פנו ללבת, והנה האשאה ההיא נשarra תקווה במקומה ואינה מסוגלת לזו מהמקום. מיד חורה כל הקבוצה אל בית הכנסת ושוב התפלל מזמורים וסליחות לשועת האשאה התקואה אך לא חועל היא נשarra על עמדה לא יכולת לו זו.

האנשים טיכסו עצה וחילטו, שעלייהם להביא את העניין לפני בית הדין וכל אשר ירו להם הבית דין כנ' יעשו. קראו לששת הבתי דין ולאחר חקירה קצרה בה נודע להם על כל המקה מתחילה ועד סוף, פסקו שעליה להביא שור ממונה, אותו שהחטו בדין בחצר בית הכנסת, את בשרו יחולקו לעניים ואו בעזיה היא תזוכה להשתחרר. לאחר שעשו את כל התקון הופטו לראות שלא עוז הרבה והיא נשarra על עמדה.

ראו זאת הדינים והחילטו שעליה להיעש בenkins. הכניסו אותה בסכום כסף לקופת בית הכנסת מטרך מחשבה שזכות מצה זו וראי תועיל לה להשתחרר. אך מרבית הפלא גם בזאת לא עלתה ארוכה לצורתה.

לבסוף החליטו הדיינים ופסקו, שנגד מה שעשתה לאוטו גבאי עלייה לנשא לו לאשה ואו אoli Tabia היושעה. ואמנם מיד קידשו לו אותה, ערכו את החופה ורוק לאהר שסימנו את השבע ברכות השחרורה מכבליה ויצאה לחפש נשואה לאוטו גבאי. היום היכן אפשר למצוא קדושה כזו? סיים חזור את סיורו בהתרגשות.

(שער שלמה עמי תק"ב)

פנוי ההלכה

יחיד או יהידים האומרים אשמודיות

מתוך שע"ה סי' ק"מ ה"ה וענין יצחק שם

יחיד האומר אשמודיות, אינו רשאי לומר שלוש עשרה מדות כחויתן, וכן כשבודין לא בא עשרה לבית הכנסת. אלא נהגים לומר שני השמות בחילוף א"ת ב"ש כזה, מצפץ מצפץ אל רחים וגוו' (עין סמן תקשי"ה, ופסקי מהר"ץ הל' נפילת אפים דף רפ"ט בשם תולעת יעקב, וכיב מהר"י ונה, ומהר"ד משקל ברכיד הוהב, כמו בא בcarot יצחק ע"ש). אבל במקומות שנוצרו שלוש עשרה מדות, בגין תלית זים פק"י בשם ש"ג, וכן בcpf הח"ם שם ס"ק ל"א. וכן הבקשות שהן בלשון ארמי כגון רחמנא אדריך לנ' וכו', מREN דבשמא ומכו' מהי ומסי וכו' מנהגינו שאומרים אותן אעפ"י אותן עשרה מmorphisms, ות"ר' בשם רבני צרת, כמו שביארנו בס"ד במאמר שבסוף מענה לשון על סדר האשמודיות דף ז'ב). ויש סוברים שכשאין עשרה בתחלת האשמודיות, צריך לומר את הקדיש כшибואו, ומנהגינו איןו כן (מענה לשון שם דף ז'ג):

לעילוי נשמת חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אודיאל אהרן בן אליזה פרץ ז"ל,

דוד בן סעד בשארדי ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב ז"ל,

יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי רתימן

הרבי דוד בן סעדיה יעקובי זצ"ל
חי לפני כמאה וחמש שנים,
חבר פירוש לקונטראיס שער
חדש שחבר מהרי"ץ
המכונה 'מזבח הזהב'.
תנצב"ה.

הודות... הברכה...

לאיש היקר במעלה, בעל מדות
ומואר פניו בשמהה, מהוק ידי עשו
מלאנת ה ל תורה ולקוזטה, ולא
חסך מחווע גענבה למשתתת תלמיד
תורה, ייזען משעל הימים
הה עמי ארךיך יעז

בעל העסן סנטול ליס

היה שיארך ימים ושעים בעריאות
איתנה חיים דשנים ורעננים, ויראה
כל זרען חולץ נוריל התורה ומגדולו,
הדור הלא פרים ורבים גענין מאג
זהרים ומזהרים ללווי שמייא

אל"ר

הערות, האורות ותשובות לחידות
נתן לשולח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בניים

פותחים שנה...

מנהל המוסדות הרבי אליהו נהרי שליט"א קיבל את
תלמידי התיכון עם פתייה מתוקה (ממתק) ושי קטן מחזק
פתחות עם תפילה חזק שיצא ע"י המוסדות, עם ברכתו
הלבכית להצלחה בזרע בכל השנה ולכל החיים

מתלמידי כיתה א'
בתפילה

ידי משפחת בן יעקב ומשפחה טפה מתלמידי התיכון הי"ו, קיבלו שי הוקה
מתყון זיוונים עם זיוונים נאות הוקה על עזרתם הרבה במאזן בין חומינס
ללא שכר ולא תמורה.

כאן מקום להזותות גם
לשאר התלמידים שכאו
וסייעו יצ"ו.

יה"ר שיגלו כולם לתורה
למצוות ולמעשים טובים,
ויהיה ריח ניחום קריח גן
אלדייס,acci"r

לז"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לז"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה